

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14003/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Лукић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3950/22 од 22.09.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду РЗ 6/23 од 30.03.2023. године, за одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3950/22 од 22.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3950/22 од 22.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12893/10 од 22.06.2010. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе тужену да јој накнади материјалну штету и то на име погребне опреме 20.000,00 динара, на име подушја и помена 150.000,00 динара, на име подизања надгробног споменика 150.000,00 динара, на име куповине црнине 15.000,00 динара, на име трошкова есхумације и спровода 106.000,00 динара и на име накнаде за коришћење гробног места на гробљу у Славонском Броду од 1993. године до 2006. године 80.000,00 динара, што укупно износи 521.000,00 динара, са законском затезном каматом од 04.04.2008. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3950/22 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужилји накнади материјалну штету и то на име

погребне опреме 20.000,00 динара, на име подушја и помена 150.000,00 динара, на име подизања надгробног споменика 150.000,00 динара, на име куповине црнине 15.000,00 динара, на име трошкова есхумације и спровода 106.000,00 динара и на име накнаде за коришћење гробног места на гробљу у Славонском Броду од 1993. године до 2006. године 80.000,00 динара, што укупно износи 521.000,00 динара, са законском затезном каматом од 04.04.2008. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 231.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном по члану 395. Закона о парничном поступку, због уједначења судске праксе.

Решењем РЗ 6/23 од 30.03.2023. године, Апелациони суд у Београду предложио је Врховном суду одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Поступајући по наведеном предлогу Апелационог суда у Београду, Врховни суд је на основу овлашћења из члана 395. Закона о парничном поступку закључио да нису испуњени услови за одлучивање о изјављеној ревизији, као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредби члана 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

У решењу Апелационог суда у Београду РЗ 6/23 од 30.03.2023. године, којим је Врховном суду предложено одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, није образложено у чему се састоји потреба разматрања правног питања од општег интереса, односно потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Зато Врховни суд није прихватио предлог Апелационог суда у Београду за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 401. Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 55/14) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама тог закона („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09).

Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 Евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

У тужби поднетој суду дана 04.04.2008. године вредност предмета спора означена је на износ од 521.000,00 динара. С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета дана 30.03.2023. године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 55/14), то се на ревизијски цензус примењује одредба члана 23. став 3. овог закона. Како је вредност предмета спора очигледно испод цензуса из цитиране одредбе, то ревизија тужиље није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом на основу одредбе члана 404. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић